

RMK I. 787/a

RMK I.

487a

(Hittlivil töredéke.)

(Sj és ?)

*
szu élérével, Jo szerentséjével, Ter-
szik kenne kedvesnek, Midőn azt o-
lgya, hogy tsak füstöt lássa, Régi
lako helyének.

Röpülő madarak, Őszel ha távoz-
nak, Meg-jőnek ismét Nyáiban,
Ugy felelmes vadak, Mészze hogy
ha futnak, Térnek szokott barlang-
ban, Tsak egyedül nekem, Nem sza-
bad meg térnem, Örömem hajlékábá.

A Tél mikor mulik, Vig Tavasz
érkezik, Föld mindenestűt ujul, Le-
velekkel erdő, Örövend a' sük mező,
S virágokkal bé-borul, Tsak én sze-
gény

iggyintat meg haznok, S' ne bán-
nyuk hogy el jött földi szép halálok.
Hogy pedig ennyi nagy sok seb-
esik rajtuk, Kit az istenben szem-
immel látok, Azt se véld hogy volna
ártalom, vagy átok.

Tudod földi vérből kell annak kö-
nyűni, A' ki meny országot kezdi
hágni s' ülni, Kellott ő nekik-is ugy
ahöz kegyűni.

Könnyebben hághatvák már
menyország uttyát, Így nyitván teste-
ken nehéz erek uttyát, Botsátvan te-
stekből ki véreknek ruttyát.

Pyrbus is erkezik, kezdé el be-
s
lze

menyori
ezik, Minyijalságinkban lei-
litsekedik.

gy. élet változat Jupiter ked-
t. Lött mindnyájunknak egy
zéséből, Közzenk jönnek máj-
öld kereségéből.

égyek hugaimmal ő kopor-
oz. El képzitem nekik mi kell ő
hoz. Ti is mennyetek már vigan
okhoz.

M. A. S.

melly Musák (tudni illik a' tuda-
nak kil néz Isten Aszonyi) Clis,
Urania, Polyphimnia, Terpsi-
Thalia, Euterpe, Melpomene, Era-

60,

Egyek nem tudom,
halálom, S' kinaim nevedeknek, Ker-
ségben esse né? S' halált szerezzeke,
Nyomeredőit sejemnek. Azt nem
mívelhetem, Mert elveszti lelkem,
Háragja Istenemnek.

Tánom hát jobb leljen, Mert
még elől veszen, Istenem izent bű-
ert, Bűnöm el felejt, Pokolra tem-
veti, Lelkem, ki hozzá meg-tér, No-
ha kereszt által, Keservelen próbál,
Fertelmes bűnömért.

Szenvedem békével, Magamat is
nzzal, Biztatom mindenekben, Tób-
bet én meg váltom, Szenvedet jól tu-
dom, Idvőségemért testben, Nem
egy-

